СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРҐАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 59. Джерзи Ситі, Н. Дж., вівторок, 14 березня 1933. VOL. XLI. No. 59. Jersey City, N. J., Tuesday, March 14, 1933. THREE CENTS.

ВЖЕ ВІДЧИНЕНО БАНКИ В БАГАТЬОХ МІСТАХ

ВАШИНГТОН. — З понеділком дано дозвіл багатьом банкам по ріжних містах Америки на продовжування банкового діловодства. До середи надіються дати дозвіл отворення всім банкам, які ведуть солідну господарку й дають тим робом ґарантію забезпечення вложених до них ощадностей.

ПЕРШИЙ ЖІНОЧИЙ КОНЦЕРТ У ПАМЯТЬ БАСАРАБОВОЇ.

НЮ ЙОРК. — Заходом Української Жіночої Громади в Ню Йорку відбувся в неділю, 12 березня, в Українськім Народнім Домі Жалібний Концерт зприводу девятьлітньої смерти Ольги Басараб. На концерт запрошено з бесідою молоду адвокатку з Пітсбурґа, п. Марію Бек, котра виголосила довшу бесіду про геройство Покійної Басарабової.

Концерт був одиноким у своїм роді, бо був виконаний виключно жіночими силами. Саля була виповнена публикою, яка горячо оплескувала виконавців програми. Був гарний настрій і загальне задоволення. Жіноцтво дало наглядний доказ своєї сили, яку набуло шляхом орґанізації. І виявило, що має гарні таланти, котрі є в силі зложити й виконати добру концертову проґраму. Чи не найбільшою несподіванкою був добрий жіночий хор під знаменитою орудою п. Марії Ґела.

Скавтовими вправами проводила п. С. Перестюк, а деклямувала п. Марія Лехицька. Скрипкове сольо відограла п. А. Кузів, а сольові співи, дуети і терцет відспівали пані: Й. Яремівна, Меланія Чура, Меланія Милянович, Ольга Ґела, М. Осадчук і А. Коваль.

Вступне слово виголосила п. Марія Близнак; промовляла ще п. Лятишевська, а при кінці п. Лотоцька від Союза Українок.

Жіноцтво виступило в гарних народніх строях. На сцені пишався уквітчаний рожами портрет Ольги Басараб.

РУЗВЕЛТ УСПОКОЮЄ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт заявив, що він буде кождої суботи вигогошувати через радіо короткі промови, в яких буде обговорювати найважніші справи. В той спосіб хоче президент бути завжди в постійнім звязку з цілим населенням.

У першій своїй бесіді Рузвелт запевнив громадянство, щоби було доброї віри й не лякалося, бо все є на добрій дорозі. Він звернув увагу, що це, що одні банки відчинять скорше, а другі пізніше, не значить, що ті банки, які відчинено пізніше, є слабші й непевні. Президент дав запевнення, що тільки ті банки дістануть дозвіл на продовжування банкового діловодства, котрі є добре загосподарені.

БАНКИРІ ДОБАЧУЮТЬ ҐАРАНТІЮ УРЯДУ.

НЮ ЙОРК. — Деякі банкирі заявили, що те, що банки переконтрольовано й наново дано їм дозвіл на ведення банкового діловодства, значить, що уряд, який взиває тепер ті банки попирати, перебирає ґарантію за вложені до тих, банків гроші.

ПІДЕ ВСЕ ПОВОЛІ, АЛЕ ПЕВНО.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт заповідає, що з банками піде поволі, але певно. Тому радить не денервуватись, коли всіх банків не відчиняють. Президент запевнює, що вже не повториться другий раз банкова анархія.

ВИТЯГАЙТЕ ГРОШІ ЗПІД МАТЕРАЦІВ.

ВАШИНГТОН. — Чим скорше витягнуть люди гроші зі сховків і занесуть до банків, тим скорше прийде до ліквідації фінансового хаосу в державі, каже Рузвелт.

ЖЕРТВИ ЗЕМЛЕТРУСУ.

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС. — Землетрус, який навістив полудневу Каліфорнію, потягнув за собою 110 жертв у людях. Матеріяльна шкода виносить понад $50,000,000. Вже зорґанізовано ратункову акцію, до якої втягнено маринарку, котра готовилася до морських вправ.

НАДІЮТЬСЯ НОВОЇ СПЕКУЛЯЦІЇ.

КЕМБРІДЖ (Месечусетс). — Професор д-р Сомер Сліхтер, економіст, заповідає, що як тільки президент Рузвелт переведе свої реформи, зачнеться новий бум. В короткім часі треба надіятися загального підвищення цін на товари та нової спекуляції.

Проф. Сліхтер побоюється тільки, що нова спекуляція готова випередити дійсну поправу економічних відносин і в той спосіб спричинити новий заколот.

БУДЕ ІНФЛЯЦІЯ.

НЮ ЙОРК. — Президент палати послів, Генри Рейні, заповідає, що демократична адміністрація рішена випустити валюту до суми $11,000,000,000. Рейні називає це „контрольованою інфляцією".

ВЕТЕРАНИ ПОПИРАЮТЬ РУЗВЕЛТА.

ВАШИНҐТОН. — Президент Рузвелт одержує від ветеранських орґанізацій численні письма, в яких ветерани дають свою згоду на зменшення буджетової квоти, призначеної на допомогу ветеранам.

БАНКИ ВИМИРАЮТЬ.

Ще в 1924 році було в Польщі 122 приватних банків. У 1932 році число вже впало до 55 банків, з чого 12 є в стані ліквідації, так, що скількість приватних банків у Польщі треба зменшити до числа 43. Фахові круги вважають, що й ця скількість приватних банків є надто велика для польських відносин, бо деякі з них працюють з дефіцитом.

ТАЄМНИЦЯ ФАКІРІВ.

Італійський кореспондент пише в „Корієре делли Сера" свої спомини з подорожі по Індії. Там стрінувся він з правдивими факірами делійської школи. Школа факірів — пише він — це не школа, але свого роду конґреґація, замкнена в собі щільно. Усі чуда факірів, які подивляють Европейців, це вислід довгої праці. Будучий факір уже від дитини вчиться проколювати тіло ножами, їсти скло і т. п. Зпочатку це спричинює страшні болі. Згодом витворюються місця, не чуткі на біль. Тому — пояснив старий факір кореспондентови — ми впихаємо ножі й шпильки завжди в одні й ті самі місця.

РОБОТА ПЯНИХ.

Алькоголь робить людей дотепними й веселими до тої міри, що — як повідомляє німецький журнал „Абстинент" — молоді, пяні люди в місті Кошиці збезчестили серед ночі гроби старинного цвинтаря, викидаючи тлінні останки на поверхню землі. „Весела забава" закінчилася настромленням черепа трупа на палицю, яку закопано серед інших могил. Аж сором подумати, яких учинків здібна є п... людина!

ЧИСЛО ФАРМЕРІВ ЗБІЛЬШИЛОСЯ.

В Саскачевані в р. 1931 було 116,500 фармерів. Від того часу до нині число фармерів зросло до 135,345. Зріст числа фармерів пояснюють тим, що теперішня кріза спонукує людей осідати на фармах, де є ліпша можливість якось перебути крізу.

ВІЙНА ПАЧКАРІВ.

В пограничному селі Уляничі, як повідомляють із Волині, дві кокуренційні пачкарські банди звели кривавий бій, при чому не обійшлося без стріляннини. Один пачкар упав трупом. Інші мешканці села так тяжко ранені, що незабаром померли. Кількох пачкарів арештовано.

ЗІСУНУЛАСЯ СКЕЛЯ.

Над славним мальовничим гостинцем Аксенштрасе, що йде здовж озера Чотирох Кантонів, зісунулася скельна стіна та засипала дорогу 1000-тоновим румовищем. Катастрофа скоїлася кілька хвилин пізніше переїзду поїзду, який іде рівнобіжно з гостинцем.

ДЕ НАЙБІЛЬШЕ ЧИТАЮТЬ ҐАЗЕТ У ПОЛЬЩІ.

Міністерство почт і телеграфів оголосило звідомлення про рух посилок у Польщі. Виходить, що найбільше ґазет читають у західних воєвідствах, отже на Поморю, в Познанщині та на Горішньому Шлеську. Середньо представляється ґазетний рух у Конґресівці та в Галичині, а найменше ґазет іде в Люблинщині, на Волині та Виленщині.

З МУЗЕЮ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ В ПРАЗІ.

Рівночасно з акцією збірковою на будову власного помешкання йшла в Українськім Музеї в Празі і дальша праця в напрямі нагромадження матеріялу, яка дала в останніх часах небуденні успіхи. Особливо поповнились колекції військові збіркою уніформ українських військ та великою колекцією (150 штук) дуже добре збережених неґативів, що стосуються до історії Українських Січових Стрільців. В дарунку від полковника Россіневича дістався Музеєві інтересний документ часів атаманії: універсал, виданий повстанським отаманом Гулим-Гуленком. Колекція грошевих знаків, що були в обігу по таборах українських полонених, вже зібрана в Музеї комплетно. Культурний відділ має теж багато цікавих придбань; особливо інтересний є Львівський Служебник з 1666 року, дарований книгарем Ю. Сірим. Дуже цінним доповненням музейних колекцій української преси з часів власної державности являється присланий д-ром Л. Чикаленком з Варшави транспорт камянець-подільських часописів 1918—19-тих років. До історії відродження має значіння частина приватного архіву покійних О. і В. Вілінських, алеціннішим є кількатомові рукописні мемуари М. Стороженка, що стосуються до історії Старої Київської Громади 70—80-тих років. Останніми часами веде управа Музею переговори з Педаґогічним Інститутом у Празі щодо передачі майна в звязку з можливою близькою ліквілацією цеї установи.

ВЕРШОК ОЩАДНОСТИ.

Перед трома роками поселився якийсь Єжен Масон з лісах недалеко міста Шартр у Франції. Тоді мав він усього 1 франк у кишені. Тепер його арештовано і знайдено ще 15 сантимів, значиться, видавав у році пересічно 25 сантимів.

Як показалося, цей новітний Робінзон побудував собі в лісі хатчину, а кормився овочами і яриною, що їх крав околичним селянам, а також кріликами, які ловив сильцем.

Пустельник стане перед судом, обвинувачений у цілому ряді проступків, як: крража, волокитство, побудування хати без дозволу, нарушення пашпортного закона і... промовчання величини доходів.

ХУЛІҐАНСТВО ҐІТЛЄРІВЦІВ.

Німецький уряд звернув увагу на зріст хуліґанства в цілій Німеччині в лавах націонал-соціялістів (ґітлєрівців). Ґітлєр та його уряд тепер заклопотані тим, як припинити хуліґанство членів їх власної партії. Хуліґанство ґітлєрівців розрослось особливо в Баварії, де ґітлєрівці, наприклад, арештували в ночі кількох міністрів бувшого баварського уряду й у нічнім біллю змусили їх іти на поліційну стацію, на те, щоби потім звільнити їх як помилково арештованих.

Є РІЖНІ...

В Лондоні померли дві сестри й оставили чорного кота й таке завіщання: Хто заопікується котом, той діставатиме до смерти кота по 20 фунтів стерлінґів річно на його удержання. Нема сумніву, що аматорів буде багато.

КУЛЬТУРНИЙ СКАНДАЛ.

Ґрупа українських мистців у Парижі, зложена з 18 осіб, зорґанізувала в осени 1932 р. виставу своїх образів і запрошених 20 найвизначніших париських малярів: Ансільон, Блянк, Бріяншон, Дюфі, Дю Марбере, Фріш, Ґотіє, Оно, Еро, Олі, Леґе, Льот, Лютрей, Маршан, Удо, Пелі, Де Пізіс, Северіні, Тірман, Тоцці, Ван Донґен, Де Варекіє. По короткій гостині 7—10. листопада в сальоні Марсель у Парижі — вислали наші мистці цю виставу, зложену з 68 образів, через фірму Шенкер у двох скринях до Львова на адресу Національного Музею. Дня 12. грудня прийшли ці скрині до Львова, а 14. грудня звернулася Управа Нац. Музею до дирекції мит у Львові з просьбою видати посилку без порахування мита, з уваги на мистецтво — наукові цілі посилки: прилюдна вистава у суто науковій установі, якою є Національний Музей. Після вистави ця посилка мала вернутися назад до Парижа, тому всі образи отримали в Парижі печатки париської митної управи. Просьбу Нац. Музею скермувала дирекція мит до міністерства скарбу 21. XII. 1932 р. На телеґрафічний запит 21. I. 1933 р. львівська дирекція мит одержала відповідь, що ця справа знаходиться в міністерстві торговлі і промислу, з котрим обіцяли негайно порозумітися. Дня 29. I. звернулася Управа Музею телеґрафічно до референта міністерства скарбу з просьбою дати телеґрафічний дозвіл видати скрині з митного складу у Львові. Відповіди нема до нинішнього дня, 8. лютого 1933.

Вистава мала бути отворена 10. січня, а відослана перед 1-шим березнем. Загаяний дозвіл обтяжує виставу коштами складу, скорочує час її тревання, внеможливлює видачу катальоґу та оправу образів. На тій виставі тяжить рахунок опаковання, забезпечення і пересилки в сумі 1,800 франків і коштів, злучених з відосланням 1,500 фф., що разом дає видатків 1,150 зол. Скільки людей мусить відвідати виставу, щоби звернути ті кошти, які Управа Музею мусить понести для суспільно-освітньої праці?!

Так представляється бюрократичний балаґан, якщо не мають тут до діла зі спеціяльним шикануванням української культурної роботи.

50,000 ДОЛЯРІВ НА ВИХОВАННЯ ДИТИНИ.

Окружний суд у Варшаві розглядав цікаву справу Яна Войнічака, котрий дав до американських часописів оголошення, що дасть 50 тисяч долярів родині, яка візьме його сина на виховання. На кошти кореспонденції Войнічак жадав 7 долярів. На це зголосилися з офертами багато осіб, але Войнічак не скористав з жадної оферти й нікому не дав 50 тисяч долярів. На розправі Войнічак признався відразу, що хотів так зібрати гроші, взяти якусь дитину з дитячого захисту, післати її до Америки, а решту грошей задержати для себе. Войнічак мав уже 6 справ за ошуство, які кінчилися його увільненням. Цим разом йому не повезло й Войнічак дістав 6 місяців вязниці.

БОЛЬШЕВИКИ РОЗСТРІЛЯЛИ 35 „САБОТАЖНИКІВ"

МІЖ РОЗСТРІЛЯНИМИ ЗНАХОДИТЬСЯ ЗАСТУПНИК КОМІСАРЯ ХЛІБОРОБСТВА, Ф. ПАЛАЩУК.

МОСКВА (СССР). — За підписом голови Державного Політичного Управління, Менджинського, оголошено про розстріл 35 „саботажників" на сільсько-господарському фронті. Крім того 22 інших післано до вязниць на час 10 років і більше. Серед розстріляних є кілька вищих урядників міністерства хліборобства та міністерства харчів, а в тім числі заступник всеросійського комісаря хліборобства, Ф. Конар, якого дійсне назвище Федь Палащук. Він походить з Галичини й до кінця 1919 р. брав активну участь в українській визвольній боротьбі, а пізніше перейшов до большевиків.

Розстріляно й увязнено всіх за те, що на Україні, на північному Кавказі та в Білорущині селянство відмовилося засівати поля й большевицька влада не в стані примусити населення виходити в поле на роботи. Всі надії большевиків на успішну посівну кампанію в цьому році також не виправдуються. Тому влада старається знайти виновних у своїх невдачах і карає членів своєї партії та урядовців за „саботаж", за зіпсуття тракторів, за недоставлення насіння й т. п. Таких масових розстрілів урядовців вже не було від 1930 року, коли то розстріляно 48 урядовців комісії розділювання харчів.

БОЛЬШЕВИКИ АРЕШТУВАЛИ ЧОТИРОХ АНҐЛІЙЦІВ.

МОСКВА (СССР). — Радянська тайна поліція ваних директорів та деяких вищих урядників фірми. Метрополітен Вікерс, яка вже від десятьох років виконує ріжні роботи в електрифікації Росії. Поліція перевела ревізію в головній конторі фірми, яка міститься в Москві, а також у помешканнях, арештованих диктаторів та деяких вищих урядників фірми. Одночасно й у Ленінґраді переведено ревізію в офісі фірми й забрано багато паперів.

Анґлійський амбасадор у Москві звернувся за виясненнями до радянського уряду, але в комісаріяті справ закордонних заявили, що там ще нема відомостей про арешти.

В АНҐЛІЇ ОБУРЕНІ АРЕШТАМИ.

ЛОНДОН (Анґлія). — Арешт директорів анґлійської фірми, яка вже десять років працює з большевиками і яка завжди була в найліпших з ними відношеннях, викликав обурення й здивування. В урядових колах уважають, що тепер утворюється дуже поважна ситуація у взаїмовідносинах Росії й Анґлії.

КІНЕЦЬ НІМЕЦЬКІЙ РЕПУБЛИЦІ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Президент Гінденбурґ підписав декрет про те, що державним прапором Німеччини має бути прапор німецької монархії в кольорах: чорнім, білім і червонім з емблемою ґітлєрівців „свастикою". Вся Німеччина вважає, що її република тепер похована безповоротно, а особливо після того, коли ґітлєрівці одержали абсолютну перемогу на всіх міських та льокальних виборах у Прусії й у самій столиці, в Берліні, яка 14 років знаходилася цілком у руках лівих партій.

Багато визначніших політичних діячів Німеччини, які стояли в опозиції до ґітлєризму покинули Німеччину. Ґітлєрівські узброєні відділи далі переводять арешти ріжних своїх противників і систематично нападають на Жидів. Вони знову побили двох американських Жидів, які заявили протест через американську амбасаду.

ПОЛЯКИ И ПОЛЬСЬКІ ЖИДИ ТІКАЮТЬ З НІМЕЧЧИНИ.

ВАРШАВА (Польща). — Вісімдесять тисяч польських горожан, переважно Жидів, які жиють у Німеччині, звернулися до польського уряду з проханням оборонити їх від нападів ґітлєрівців та видати їм пашпорти для повороту в Польщу. Польські горожани, переважно Жиди, тепер масово тікають з Німеччини до Польщі.

Польський амбасадор у Берліні заявив протест проти переслідування польських горожан. Та саме в Данціґу польські Жиди звернулися до комісаря Ліґи Націй з проханням охоронити їх від ґітлєрівців.

ПОЛЬЩА ВИПРАВДУЄТЬСЯ.

ВАРШАВА (Польща). — Польський уряд пояснює висилку свого війська в частину данціґського порту, Вестерпляте, тим, що до нього дійшли відомости, що ґітлєрівці готуються напасти на польські склади зброї та амуніції, щоб знищити їх. Отже Польща, мовляв, для охорони свого майна змушена була післати туди охорону.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НОВА ВЛАДА — НОВА РАДА

Коли глядіти на те все, що сталося, як Френклин Рузвелт обняв владу, то на перший погляд нема чим радіти. Безробіття не зменшилось, податки не змалїли, банкроцтва не припинилися. Навпаки, здавалосьби, що ще погіршало. Бож навіть банки позамикали й міліони людей опинилися в такім положенню, що не можуть дістати з банків на найконечніші потреби того, що до них вложили.

Та приглянувшись ближче, приходимо до переконання, що новий президент береться до радикальних реформ. Він не латає дір, а валить спорохнявілі будівлї й усе те, що держалось демагогією й самодурством, чи жило зі спекуляції.

Рузвелт ще не розвинув своєї діяльности. Бо це можливе буде тоді, коли він одержить від конгресу всі потрібні повновласти. У великій мірі він уже їх має. І якщо буде треба, дістане їх ще більше. Бо конгрес відчув, що в часі, коли край переживає таку кризу, якої ще тут не було, треба надати президентови таку силу влади, якої ще досі не мав жаден з американських президентів.

І оте саме нас запевнює, що Америка ввійде в короткім часі на шлях обнови. Рузвелт дав уже на самім початку до пізнання, що він готов хопитися дуже радикальних способів, коли треба ратувати край. А ту його рішучу руку відчули негайно в цілім краю. Це видно вже між іншим і по тім, що за останній тиждень вплинули до Федерал Різерв $200,000,000 у золоті. Отсе повернули золото ті, що його забрали в часі паніки для схову. Рузвелт не панькається й з банкирами. І виразно зазначує, що возьметься незабаром за цілковиту ревізію банкової системи, щоби в той спосіб положити кінець банковим спекуляціям грішми вкладників.

Рузвелт не побоявся теж порушити вже тепер, на самім початку обняття влади, найдразливішого питання — зредукування ветеранських допомог. Він не звертає уваги на демаґоґічні наклепи, на деклямації про проляту кров, але береться викорінювати ветеранське рекетірство, де під покришкою дійсних ветеранів і борців маємо сотки тисяч осіб, які не бачили ніякого фронту, на війні не були, ніяких ран не мали, а побирають відшкодування, обдираючи державний скарб на сотки міліонів долярів річно.

Все те вказує, що Рузвелт рішений повзяти рішучі кроки, щоби привести край до рівноваги. І щодо цього цілий край піде йому певно назустріч.

Д-р Остап Грицай.

ТІНЬ ДАНИЛИШИНА ВОРУШИТЬ ЕВРОПУ

Під наголовком „Робітник Данилишин іде на шибеницю" принесла віденська „Арбайтер-Цайтунг" з 12. II. ц. р. передрук статті берлінського публіциста **Рудольфа Гернштадта** про городецький замах та його наслідки, поміщеної в німецьким журналі **„Берлінер Тагеблят"**, яку ми читачам „Свободи" подаємо отсим у перекладі на українську мову. Відомий берлінський публіцист пише:

„То слабше, то могутніше розпалюється польсько-українська боротьба, але все на одній і тій самій основі: польський уряд силкується край кольонізувати, а українське населення змагається проти того при допомозі двох організацій — УНДО й УВО. Між цими організаціями є різниця основного значіння. УНДО — Українське Національне Демократичне Обєднання — це легальна громадянська партія, вибрана майже 80-процентовою більшістю Українців, яка шукає способів порозуміння з польським урядом, домагаючись від нього по своїй засадничій програмі повної автономії для східно-галицьких воєвідств. А зате УВО — Українська Військова Організація — це ніяка партія, а невелична група, вщерть націоналістична й нелеґальна, що, мріючи про власну українську державу, бореться з усім фанатизмом як проти Польщі так і проти УНДО, якого уґодовість покидує. І такимто розподілом сил пояснюється і знаменитий для польсько-української боротьби круговорот випадків ось по якій лінії: 1. УВО виступає із замахами. 2. Велика більшість Українців осуджує їх. 3. У відповідь зі сторони польського уряду гнет збільшується щораз дужче. 4. Хвиля обурення єднає всіх Українців. 5. Це обурення використовує УВО як моральне оправдання для нових замахів. І відповідно до такого ладу настала в осени 1930 р. осла... на „пацифікація" Східної Галичини, а недавно зчинилася **справа Данилишина** (підкреслення оригіналу. — О. Г.). І хоч вона може не така далекосяглa, як пацифікація, то всетаки треба сказати, що справа Данилишина це найважніша з усіх подій, які на тому ґрунті зайшли після пацифікації".

Тут берлінський дописувач подає подробиці городецького замаху і, зазначивши, що замах міг викликати деякі сумніви щодо доцільности його зорганізування зі сторони УВО, каже далі таке:

„Сумніви ті в осуді прилюдности могли дещо пошкодити престіжеви УВО і тому мусіло статися щось надзвичайне, щоб ту небезпеку від УВО відвернути. Та от те незвичайне й справді сталося! Сталося таким чином, що не справа замаху опанувала всевладно розправу, трибунал, суддів, оборонців, публику та прилюдну думку, а тінь головного обжалованого, дивного мовкуна, що своєю особою видвигався тим вище понад усіх, чим довше тягнула розправа наглого суду. А тим головним обжалованим був 24-літній робітник Дмитро Данилишин, юнак з лицем повним щирости й жагучости, а при тім і чудово зрівноваженої скупчености. Він признався до співучасти і зараз же заявив, що ніяких дальших зізнань складати не буде. І Данилишин замовк. Та вже сама вістка про його мовчанку — разом з уприлюдненою світлиною Данилишина, — зробила на всіх сильне враження. Раз тільки Данилишин перервав свою мовчанку, а саме тоді, коли він після зізнання раненого підчас замаху поліційного урядника, по словам якого другий обжалований, Василь Білас, був убийником застріленого поліціста, промовив: **„Ні, не Білас, а я!"** А ця вістка про цю заяву Данилишина причинилася до зміни настроїв. Це виявилося особливо у хвилю, коли один священник почав оповідати про те, як довершено арештування Данилишина й Біласа. Вони після замаху аж ген до другого дня блукали полями, від села до села, гонені й обтяжені мішком з грішми, аж поки не здігнали їх люди з села Верина над Дністром, які, вважаючи втікаючих звичайними злодіями, здержали їх та важко побили. Тоді згаданий священник, надбігши, бачив, як Данилишин, без краю схвильований такою необачністю селян, підвівся з землі і, ввесь скрівавлений, крізь плач кинув до селян, закликаючи їх, що не буде вільної України так довго, як довго власні люди побиватимуть своїх революціонерів! І зараз же втікачів і арештували. Як сказано — все те причинилося вмить до того, що настрої підчас наглого суду змінилися в користь обжалованих, а та зміна ще й могутньо поглибилася, коли Данилишин, користаючи з дозволеного йому останнього слова, заявив перед судом з цілковитим спокоєм: **„Я знаю, що мене жде. Я був і є на все приготований. Я жалую тільки одного, а саме, що не зможу вже працювати для моєї Матери України"** (підчеркнення оригіналу. — О. Г.). Отак після того, як наглий суд видав засуд смерти як на нього так і на його таваришів, Біласа і Жураковського, почулось німе напруження в усій Східній Галичині. Це ось, по законах польських наглих судів, кожний виданий ними засуд смерти мусить бути виконаний упродовж двацять чотирох годин після проголошення засуду, наскільки президент держави не помилує засудженців. Та цим разом не було у Східній Галичині певно ні одного Українця, і мабуть ні одного Поляка (?), який не бажав би тоді того помилування так, наче бажав би його собі самому. — „Політичний розум накаже їх помилувати" — казали Українці. — „З огляду на Різдво будуть вони помилувані" — міркували Поляки. Та прийшло інакше. Прохання помилувати Біласа й Данилишина — відкинено. Помилували тільки Жураковського, призначуючи рівночасно виконання смертного присуду на день 23. грудня, в шесту годину рана. А вість про затвердження присуду злунала мов відгук удару, виміреного проти всіх. І Українці й Поляки (тільки не вшехпольські ґенії! — О. Г.) заявляли згідно, що дуже болючо почували в той мент свою безсилість — проти рішення уряду. Бо це почувалося скрізь і всюди, що позбутись Данилишинів з цього світа тільки при допомозі катівської петлі — не вдасться.

„Та покищо:

„Шибениця!

„Про останню ніч засуджеців є оповідання священика і оборонців. Вони кажуть, що і Данилишин і Білас співали цілу ніч українські пісні. І кажуть, що Данилишин пояснив тюремним сторожам своє становище, але з тим, що зовсім не має наміру приєднувати їх на свою сторону. А коли привели до Данилишина його рідню попрощатися з ним, то священик мусів вийти з келії, бо не було в нього сили дивитися спокійно на стільки **погідної смерности і стільки володарської певности в поведенню Данилишина в ту потрясаючу хвилю** (підкреслення мої. — О. Г.). А в шестій годині рано відбулися в усіх українських церквах Львова номінальні богослуження за душі засуджених, і Данилишин та Білас чули грання дзвонів, роздзвонених задля них, саме у хвилю, коли ступали під шибеницю. Білас був потрясений, але Данилишин непорушний. Ця проста людина панувала над собою і в останню мінуту так, що змогла перемогти смерть. Що більше — навіть обличе повішеного Данилишина не виявляло — на зчудування всіх присутніх — ніякого сліду насили або зворушення. А коли розійшлася вістка про довершення екзекуції, то настала скрізь важка, глуха тишина. І в Українців і в Поляків притихли всі розмови, наче під впливом якогось великого, спільного нещастя. А один розгублений відгук того настрою дійшов тоді до Варшави, а саме котрась з урядових газет, де поміщено опис останньої ночі Данилишина, на око сухий і здержливий, але в суті речі — **вражаючий мов гимн героям.**

„А наслідки?

„Це ось згодом проминула глуха тиша. І чим більше вона розвівалась, тим читкіше вдвигалася — поволи й не перемежно — могутня тінь Данилишина з темної своєї могили. Раніш вона вагоїла над судовою салею, а тепер видвигнувся повитий ореолом над усім краєм. Села голубили її, і жили нею. По церквах правились неділя за неділею богослуження за Данилишина, бо цього бажали собі чоловіки й жінки. Вони сходилися масами, як ще ніколи досі, тільки на те, щоб виплакатися. Тут і там засуджувано священиків на грошеві кари з тієї речі, що місцева влада добачувала в такім богослуженню плянову пропаганду проти Поляків. Але священики змагались, кажучи: „Якже нам відмовлятись від богослужень? Ніякий священик не сміє противитись, коли громада домагається того"... А накінець ще й **порив — дітей.** Діти, ось років десять або й дванадцять, стали молити батьків проханням: **„Дайте мені, тату, револьвер, я хочу згинути так, як Данилишин!"** (Підкреслення мої. — О. Г.)*).

Ось вам і стаття німецького публіциста, при кінці якої маємо ще відгук відповіді ляцького міністра на інтерпеляцію у справі лютування наглих судів у Польщі. **Як бачимо — чин і смерть Данилишина стає геройською легендою і для культурної Европи.** Надіймося тому, що та, кровю двох юнаків окуплена легенда буде в першу чергу для нас, Їх земляків, чудотворною підоймою в нашім дальшім змаганню за волю і власну державу.

Честь тіням Данилишина й Біласа! Хай живе боротьба! Слава Героям!

*) У хвилі, коли надаю цю статтю на почту, одержую найновіше число львівського „Нового Часу", з 1. III. ц. р., в якім п. н. „Відгомін екзикуції" читаю таке: „В суботу трапився у Трускавці страшний випадок самогубства „на пробу". **11-літній учень IV-тої кляси народньої** школи, Павло Кривко, наслухавшись оповідань про екзекуцію бл. п. Данилишина й **Біласа, що, як відомо, теж походили з Трускавця, рішив досвідчити на собі, які вра**жіння переживає висільник. У тій ціли пішов до стодоли, закинув шнур на бальок і спробував повіситися, але так нещасливо, що повісився направду. Коли родичі його знайшли, хлопчина вже не жив". — Ось і вражаюче потвердження слів німецького публіциста про великанський вплив смерти Данилишина й Біласа і на українських дітей у краю! — О. Г.

Скупар.

— Ну, як там іде тобі з наукою?

— Я вже не вчуся. Батько хоче, щоби я був годинникарем.

— Чому?

— Бо дістав у спадщині зіпсований золотий годинник.

А. Баварський.

ДОБРА ВІРА

(Оповідання).

(4)

— Бачу, що мені треба вертатися назад на Волинь, між православний нарід. Давніше я гадав, що православні Волиняни й уніятські Галичани, то один український нарід. Тепер бачу, що то два ворожі народи. Чи не так?

Дорка не відповідала.

— Скажи ще яке слово! — промовив парубок.

— Та чому ні! — сказала. — Скажу, що вже пора спати. Ходи за мною!

Вона взяла ліхтарню, засвітила, вхопила коц і вийшла до стайні. Він надів каптан, взяв шапку на голову, в руку бесаги і вийшов за нею. Дорка вже достояла в противнім куті стайні коло драбини. Коли приступив до неї, сказала:

— Лізь по драбині, відхили ті дверцята в стелі і влізь на стрих!

Тимко підліз під стелю. При тих дверцятах побачив колодку з ключем, завішену на скоблі. Тимко підніс двері своєю головою і вліз у діру. Коли вже був на стриху, Дорка подліза аж до діри і, подаючи йому коц, сказала:

— Бери отсе і накрийся тим, бо по такім доші в ночи буде зимно. Двері спусти назад!

Коли двері з ломотом клапнули, Дорка колодкою загачила їх зі скоблем в одвірку, прикрутила ключ і, вийнявши його, зійшла з драбини. Пішла до своєї кімнатки. Там впала навколішки перед образами і стала горячо молитися. Молилася до Богоматери і до святої Теодори. До святого Тимотея вже не молилася, бо то гріх католицького святого просити, щоби опікувався Тимком... православним! Ще троха поплакавши, роздяглася і лягла спати.

На стриху Тимко запорпався в сіно, накрився коцом Дорки і пробував уснути. Не йшло. Не міг і не мав права вснути, поки не рішиться, що йому діяти, куди обернутися, коли рано встане. Вперед мусів відповісти собі на питання:

— На схід, чи на захід обернутися? На північ, чи на полудне? Чи... може... лишитися тут, в сім селі?... Відки Дорка може знати, що ніхто в селі православному не дасть роботи?!

Він був такий щасливий, коли побачив Дорку і міг без ніяких свідків, до неї пригулений, балакати з нею. Та не довго тревала та щаслива хвиля... йому бачилося, найщасливіша в життю. Те, що вигнало його від майстра, відганяє тепер від дівчини. Він бачив, що не вспе. Тут на стриху було душно. Рішився вийти на воздух. Встав, підійшов до дверей, схилився до них, вхопив за край і сіпнув.

— Ну, ну! — подумав. — Не всі однаково поводяться з православними. Одні викидають з хати, другі аж на ключ замикають їх, щоби з хати не випустити... Дівка боїться, щоби я не вкрав... тільки не знати, що: корову, чи цноту?

Тимко був дужий хлоп. Вхопив за край дверей, заперся і сіпнув. Двері відчинилися, бо скобель вилїз з одвірка. Тимко зійшов вниз. На дворі вже була погода. Дверей стайні вже не мала, бо вирвав був вихор. В стайни вже не було цілком темно, бо просто дверей світив повновидий місяць. Двері до Дорчиної кімнатки були зачинені. Тимко вийшов зі стайні, підійшов до вікония і застукав. Відповіда була тишина. Тимко ще раз застукав. і спитав:

— Дорко! Ти спиш?

Тимко почув питання, сказане цілком не ввічливим голосом:

— Чи за те, що я тебе приняла, то дякуєш мені так, що не даєш спати?!

— Дорко! — сказав Тимко голосом захриплим і покірним. — Коли ми перед годиною сказали собі добраніч і розійшлися, то я ще не знав, що ми обоє будемо мусіли ще раз зійтися сеї ночі, щоби побалакати... Тільки пару слів.

— Іди собі геть! — відповіла. — Чи у православних такий звичай, що парубки лазять попід вікна опівночи, як прокляті душі, і пуджають людей?

— Ще перед годиною я сам не подумав би, що таке зроблю. Та я, інакше не годен... Гадаю, що забагато не жадаю від тебе. Яж не прошу тебе, щоби ти перед мною відчинила твої вері...

— Як ти виломив горішні двері, то ти годен і сі виломити... ах, який розбійник!

— Як би ти знала, як мені є, то не гримала би на мене... Я виломив би двері до тебе? Я пхавсь би до тебе проти твоєї волі? Хоч би твої двері були не з дерева, а з розмайрину, барвінку, фіялків і рути, то я їх не розірвав би, щоби до тебе влізти як той розбійник. Хоч би твоє вікно було велике як дуга, хоч би сходи до нього були з цвіту вишні, хоч би ними у вікні були з пахощів рожі, то я й таким вікном не вліз би до тебе некликаний. Я хотів би перед тим вікном клячати на гострих камінчиках і просити тебе, щоби ти позволила мені так недалеко від тебе дождати днини і, відходячи на чужі шляхи, в світ за очи, сказати тобі „бувай здорова!"

Хвилю мовчав і коли в хаті було далі тихо, він знов промовив:

— Я не можу просити тебе, щоби ти за мене не забула, бо ти гадала би, що я тебе підмовляю до гріха. Я тільки одно мушу тобі сказати, Дорко. Мушу сказати тобі, що ти, Дорко, моє нещастя. Ти обезталанила мене. Я знайду роботу в моїм ріднім селі. Я там побудуюся, бо батько лишив мені кусник ґрунту. Та щасливий я вже не буду. Я і віри я вже не маю ніякої... Не маю! І ніщо мене вже не втішить. Не буду мати ніякої утіхи. Ніякої, аж де смерти... Такий я став через тебе, Дорко!

— То не була моя воля, щоби так сталося! — промовила Дорка, зійшовши з ліжка і приступивши до віконця. — Та, як я, не хотячи оскорбила тебе, скривдила тебе.

Дівчина не докінчила, бо стала ковтати сльози.

Тимко знов промовив:

— На таку, як ти, я ще ніколи не попав був і ніколи не попаду. Така, як ти, є тільки одна... Для мене є тільки одна, та вона не для мене. Горе мені!

Тимко сперся до стіни коло вікна і тихо захлипав. Вона вгадала, що він плаче. хоч вухом того не чула, ні очима не бачила. Сказала їй стіна, що дрожала. Вікно відхилося, з вікна висунулася тепла рука, шукаючи його голови. Знайшла і стала гладити.

— Ти не мусиш, — промовила, давлячи своє хлипання. — Ти не мусиш мені докоряти за се. То зробили ті, що показують нам дорогу до неба... Чейже ти не хочеш, щоби я за хвилину щастя...

— Не за хвилину! — крикнув Тимко. — Не про хвилину я мріяв. Я думав про ціле життя!

— Людське життя, — відповіла Дорка — в порівнанню до позагробової вічности, є малесенькою частиночкою хвилинки... Отже як ти любиш мене, то не схочеш, щоби я для тої хвилиночки щастя пішла на вічні муки в пеклі! Ти гадаєш, що я буду мати коли в моїм життю ясну днину, коли знаю, що мені й помолитися за тебе не вільно? Що сказала би Мати Божа, як би я молилася за шизматика?! Як наш піп не поховає шизматика, так нам не вільно за шизматика помолитися.

— Скажи мені лиш одно, на потіху. Скажи мені, Дорко, чи ти любиш мене?

Вона не відповіла. Перестала гладити його по голові і руку назад взяла. На її лице у відчиненім вікні світив місяць.

— Хоч би я тебе любила, то що тобі з того? — відповіла по довгій хвили мовчанки. — Що тобі з того? що мені з того? Ми не будемо мати нічого спільного... там вгорі. Твоя віра розділила нас. Як маємо розійтися, то лїпше не зачинати разом.

Він нахилився до неї і, хоч з нагоди не думав скористати так, поцілував її в уста. Вона відскочила взад. Гадала, що вмліє. Щоби не впасти на землю, сіла на лавці. Аж по довгій хвили підвелась і, зачиняючи вікно, сказала:

— Тимку, іди спати!

Він пішов, та не спати. Стягнув зі стриху бесаги, закинув на рамя і вийшов зі стайні. Коли зійшло сонце, він уже був далеко, дуже далеко за селом.

Дорка до самого рана й ока не зажмурила. Не дали їй вснути солодкі слова Тимка, ще солодший цілунок. До пекла вона не думала йти, хоч би... хоч би...

— Мені хіба тільки так здається, що то не лиш він мене любить, а і я його. — Дорка дурила себе.

— То не може бути, щоби він відійшов відси і більше мені на очи не показався! — подумала, коли пригадала собі його слова, що піде в світ за очи.

Чим ближче було до рана, тим більше Дорка потерпала, що він відійде, не попрощавшися з нею.

— Він на те підійшов до мого вікна, щоби зі мною попрощатися — пригадала собі. — Тільки, як він мене поцілував, то чим іба всі свої прощальні слова відкликав? А може се було на прощання? Може він цілунком припечатав прощання... на віки?! Може він справді піде. щоби вже не вернутися? Піде, не знаючи, що люблю його?

Дорку брав щораз більший жах. Вона рішилася встати раньше як Тимко, і як він зійде зі стриху, сказати йому всю правду.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НАПРАВЛЯЙМО ЛИХО, ПОКИ ПОРА.

Я є ученицею „Бриджпорт Гай Скул". І в тій самій школі я є секретаркою дирекції. Секретарська робота дає мені нагоду пізнати ріжні імена учеників і учениць школи. Переглядаючи їх, я завважила багато імен моїх товаришок і товаришів, котрі є Українцями, але позаписували себе в школі Поляками, а деякі навіть Ґріками. Як я це завважила, то спершу взяла мене лють на моїх товаришів, а потім аж сльози потекли з сорому й болю. Але коли я ліпше над тим подумала, то прийшла до переконання, що не можна за те так дуже винувати дітей, коли вони не знають, хто вони, й записуються Поляками чи Ґріками. І тому я подаю це до нашої „Свободи", щоби наші родичі звертали більшу увагу на те, щоби пояснити добре дітям, хто вони, з якого краю походять і з якого народу. Хай родичі самі перевідають у школах, як їх діти записані. Бо коли діти побачать, що їх батьки дорожать українською назвою, то й вони будуть ставитися до неї з більшою пошаною й увагою.

А що так можна й треба робити, то покажу на примірі:

В нашій громаді пішли до школи два малі брати. Учителька запиталася старшого, якої він народности, він відповів відважно й гордо, що він є з українського роду. Потім звернулася до молодшого, а той відповів, що він є „Ґрік кетолик". Тоді учителька післала їх обидвох до дому й казала запитатися родичів, хто вони є. Старший прийшов до мами й розплакався, що молодший брат його завстидав, бо назвав себе якимсь Ґріком. А молодший далі впирався, що він добре знає, що він є „Ґрік кетолик". Розумна мати терпеливо вислухала дітей і пояснила їм усе як слід та сама пішла з ними до школи й пояснила вчительці, що діти ходять до греко-католицької церкви, але походять з українського роду, та що батько й мати є Українцями.

Колиб родичі інших дітей таксамо дбали за свою національність і за своє українське імя, як та мати, то певно можна би направити ще багато лиха й освідомити завчасу наші власні діти. І американські школи мали би більшу повагу до українського імени.

Марія Сарабун,
Бриджпорт, Па.

Якийсь німецький учений довідався, що в альзацькім містечку Моменгаймі (в Альзаціі) жиє старенька жінка, яка знала Фридриху фон Зезенгайм, до котрої залицявся колись великий поет Ґете.

Вчений відшукав бабусю та просив, щоб оповідала йому все, що знає про Фридриху Зезенгайм.

— Добра була дівчина, гарна, всі її любили.

— А Ґете?

— Ґете? А так, був такий, заходив до неї. Ми думали, що вони поберуться. Та якось раз він виїхав і від того часу ніхто в нашім містечку не знає, що сталося з тим хлопчиною...

—o—

— Пане доктор, таж ви вчора поставили зовсім іншу діяґнозу.

— Щож хочете, пані, лікарська наука робить величезний поступ!

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за лютий 1933 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	318.98
2.	177.87
3.	75.14
4.	71.91
5.	107.40
6.	28.50
7.	195.22
8.	175.27
9.	128.30
10.	167.63
12.	104.56
13.	45.99
14.	74.00
15.	21.24
16.	38.40
18.	100.47
19.	7.70
20.	128.28
21.	74.85
22.	78.89
23.	34.80
24.	101.32
25.	34.03
26.	23.59
27.	43.35
28.	111.60
29.	134.89
30.	76.11
31.	109.90
32.	29.00
33.	72.62
35.	11.28
36.	81.20
37.	76.42
38.	162.02
39.	115.46
40.	15.48
41.	24.08
42.	115.06
43.	46.83
44.	129.49
45.	169.61
46.	27.25
47.	34.33
48.	36.93
49.	15.86
50.	142.33
51.	34.85
52.	38.55
53.	54.68
54.	18.84
55.	41.52
56.	117.32
57.	103.94
58.	93.88
59.	117.71
60.	24.31
61.	35.78
62.	55.27
63.	187.92
64.	62.89
65.	220.00
66.	91.79
67.	119.18
68.	26.96
69.	68.90
70.	214.11
72.	42.91
73.	76.96
74.	53.44
75.	74.45
76.	201.45
77.	52.77
78.	126.02
80.	36.18
81.	127.66
82.	62.06
83.	85.16
84.	27.87
85.	76.09
86.	180.08
87.	96.84
89.	11.63
90.	196.10
91.	237.81
92.	11.16
93.	44.60
94.	175.38
95.	50.03
96.	155.97
97.	65.68
98.	106.73
99.	131.62
100.	70.19
101.	44.70
102.	303.74
104.	185.22
105.	143.41
106.	190.22
107.	28.67
108.	83.52
109.	128.69
110.	12.48
111.	35.43
112.	183.66
113.	42.50
114.	41.74
115.	7.71
116.	48.64
117.	67.38
118.	60.38
119.	28.11
120.	122.23
121.	65.37
122.	41.67
123.	131.55
124.	79.96
125.	19.55
126.	76.82
127.	102.45
129.	28.86
130.	198.41
131.	20.13
132.	135.61
133.	145.60
134.	73.68
135.	65.32
136.	126.09
137.	151.60
138.	41.43
139.	66.93
140.	73.99
142.	107.58
143.	40.95
144.	27.21
145.	40.55
146.	89.39
147.	316.02
148.	15.44

Відділ	Заплатив
149.	28.57
150.	19.21
151.	97.43
152.	60.97
153.	9.33
154.	44.14
155.	302.56
156.	102.49
157.	24.15
159.	45.33
160.	58.25
161.	124.10
162.	42.01
163.	86.52
164.	64.77
165.	97.00
167.	51.61
168.	143.98
170.	137.88
171.	35.31
172.	24.14
173.	34.31
174.	16.43
175.	103.46
177.	67.18
178.	55.80
179.	152.55
181.	125.58
182.	105.19
183.	113.09
184.	7.33
185.	87.64
186.	49.51
187.	28.02
188.	34.74
189.	20.46
190.	26.46
191.	77.02
192.	62.36
193.	98.91
194.	16.90
195.	36.46
196.	37.55
197.	32.77
198.	58.67
199.	9.76
200.	66.22
201.	45.14
202.	37.21
203.	87.91
204.	113.21
205.	15.59
206.	318.67
207.	63.56
208.	35.56
209.	89.52
210.	29.13
211.	115.32
212.	33.81
213.	240.17
214.	46.99
215.	26.98
216.	41.94
217.	271.54
218.	161.27
219.	42.48
220.	134.21
221.	332.40
222.	9.37
223.	154.55
225.	53.88
226.	9.96
227.	62.46
228.	51.48
229.	137.29
230.	296.06
231.	38.55
232.	46.62
233.	41.50
234.	118.90
235.	87.22
236.	111.69
237.	158.69
238.	67.55
239.	176.90
240.	6.45
241.	72.62
242.	111.29
243.	80.98
244.	20.97
245.	117.97
246.	35.15
247.	189.70
248.	42.20
249.	35.39
250.	10.32
251.	121.80
252.	57.13
253.	59.67
254.	81.95
255.	69.34
256.	33.48
257.	41.85
259.	136.89
260.	28.12
262.	38.12
163.	58.39
265.	23.74
266.	60.02
267.	49.87
268.	51.86
269.	27.50
270.	142.45
271.	46.22
272.	7.13
273.	113.24
274.	114.76
275.	79.83
276.	203.35
277.	88.88
278.	42.27
279.	10.22
280.	134.66
281.	20.94
282.	147.03
283.	89.03
284.	37.85
285.	17.16
286.	68.54
287.	9.80
288.	152.78
289.	21.69
291.	21.01
293.	28.78
294.	35.12
295.	161.78
296.	170.00
297.	15.59
298.	47.39

Відділ	Заплатив
299.	51.59
301.	101.57
303.	53.56
304.	46.44
305.	59.34
306.	29.26
307.	29.60
308.	81.36
310.	42.26
311.	12.97
312.	33.05
314.	9.43
315.	13.91
316.	200.19
317.	71.37
318.	107.20
319.	43.47
320.	73.89
321.	84.74
322.	34.61
323.	45.70
324.	97.80
325.	69.34
326.	142.11
327.	31.16
328.	21.16
329.	11.25
330.	58.15
331.	41.22
332.	49.63
333.	87.36
334.	165.47
335.	30.70
336.	154.57
337.	15.50
338.	196.40
339.	63.02
340.	14.19
341.	89.68
342.	178.96
344.	45.40
345.	95.39
347.	55.81

Відділ	Заплатив
349.	69.00
350.	79.70
351.	31.31
352.	65.05
353.	18.55
354.	21.93
355.	50.11
356.	21.40
357.	31.29
358.	57.79
359.	24.26
360.	17.36
361.	337.02
362.	28.16
363.	95.58
364.	228.39
365.	101.93
366.	8.29
367.	202.80
368.	18.64
369.	142.47
370.	180.58
371.	108.73
372.	24.53
373.	26.38
374.	22.02
375.	49.79
376.	18.20
377.	20.00
378.	13.69
379.	38.57
381.	27.86
382.	34.50
383.	72.86
384.	76.31
385.	149.18
386.	10.97
388.	141.61
390.	11.46
392.	16.08
396.	67.29
400.	40.79
401.	23.79

З місячних вкладок старих родів обезп. $28,926.94

Відділ	Заплатив
2.	14.60
3.	3.28
5.	9.34
7.	3.50
8.	7.78
13.	5.74
14.	17.55
16.	9.71
20.	1.65
23.	14.32
25.	23.58
26.	6.19
28.	1.27
29.	11.72
30.	2.28
31.	6.34
37.	11.01
38.	6.01
39.	1.57
42.	13.24
44.	11.77
45.	2.42
50.	6.25
53.	2.15
56.	7.05
57.	1.26
58.	4.27
59.	6.54
62.	2.56
63.	10.97
64.	5.23
65.	48.79
67.	2.75
68.	4.44
70.	10.83
73.	2.20
74.	2.41
75.	1.69
76.	13.04
83.	17.58
84.	2.46
85.	11.52
87.	21.90
90.	92
91.	10.10
94.	29.29
95.	4.68
96.	3.05
97.	34.82
99.	1.56
100.	14.18
102.	33.61
104.	5.17
105.	3.98
106.	9.53
112.	10.85
115.	4.62
117.	5.94
120.	1.69
122.	9.17
126.	1.76
127.	6.69
130.	20.84
133.	14.45
137.	16.11
140.	3.41
142.	2.22
143.	14.25
144.	20.54
145.	4.15
146.	1.18
147.	31.62
148.	2.20
151.	9.92
152.	1.47
155.	1.84
157.	2.42
160.	49.26
161.	3.42
163.	14.70
167.	29.83
170.	31.81
172.	1.72
173.	1.88
174.	98
175.	1.26
177.	50.65
179.	9.84
181.	2.68
183.	7.41
185.	8.16
186.	4.32
187.	2.42
191.	2.16
195.	6.75

Відділ	Заплатив
196.	5.04
204.	24.49
205.	3.96
206.	10.72
207.	4.49
211.	4.16
212.	2.58
213.	41.99
217.	53.19
218.	4.10
219.	2.37
220.	2.07
221.	27.11
223.	15.82
229.	8.08
234.	6.32
237.	6.62
239.	67.51
242.	22.69
243.	10.43
245.	4.00
246.	1.32
247.	28.56
248.	3.41
252.	4.02
253.	12.09
255.	2.41
256.	3.53
259.	3.26
262.	1.69
266.	2.87
267.	14.80
270.	15.28
271.	7.92
275.	2.42
276.	12.68
277.	15.35
278.	1.35
281.	20.45
282.	12.55
284.	8.61
286.	5.61
293.	6.32
295.	12.55
299.	1.52
301.	13.61
305.	4.18
307.	2.12
308.	7.47
312.	1.31
316.	2.74
318.	3.90
319.	3.49
320.	1.00
321.	1.65
322.	3.38
323.	4.19
324.	5.01
325.	4.15
326.	7.62
327.	5.23
328.	5.48
330.	4.95
331.	1.76
333.	22.51
334.	2.47
335.	2.24
336.	13.96
337.	1.16
338.	7.67
339.	3.42
342.	2.46
344.	3.38
345.	14.27
347.	15.63
349.	3.64
350.	1.73
351.	4.75
352.	2.52
356.	1.56
357.	12.90
359.	11.14
361.	130.80
362.	10.98
363.	6.59
364.	1.69
365.	2.06
366.	2.26
367.	13.32
369.	10.62
370.	2.29
371.	6.82
372.	10.09
373.	1.76
374.	2.13

Відділ	Заплатив
375.	2.46
379.	5.43
382.	2.42
383.	2.58
385.	15.59

Відділ	Заплатив
386.	1.56
388.	3.04
390.	11.05
391.	19.14
400.	1.69

З місячних вкладок нових родів обезп.	$1,943.57
Разом від членів	$30,870.51
Процент від морґечів	9,971.47
Процент від бондів	972.50
Рент від реальности	500.00
Сплати морґечів	1,289.75

Звороти позичок:

в. 231 Хитрик Яків	25.00
в. 330 Ґавдида Микола	10.00
Процент від позичок	1.50

Сирітські части по бл. п.:

в. 104 Савків Гнат	400.00
в. 136 Дрост Микола	200.00
в. 231 Хитрик Яків	650.00
в. 278 Попович Роман	400.00
в. 324 Ярмолик Параск.	200.00
Разом	$45,490.73

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Демчко Сальомея	1,000.00
в. 38 Кристинич Іван	1,000.00
в. 59 Мотика Іван	500.00
в. 86 Кузьмич Йосиф	1,000.00
в. 104 Савків Гнат	750.00
в. 122 Вальчак Гнат	250.00
в. 130 Олійник Петро	1,000.00
в. 136 Дрост Микола	500.00
в. 155 Дучинський Мик.	1,000.00
в. 227 Цап Стефан	1,000.00
в. 229 Калакука Ольга	1,000.00
в. 231 Хитрик Яків	1,500.00
в. 238 Юськів Дмитро	750.00
в. 255 Поливка Антін	1,000.00
в. 278 Попович Роман	1,000.00
в. 324 Ярмолик Параск.	500.00

Виплати з фонду запомогового:

в. 2 Масинич Григорій	50.00
в. 2 Лопух Юрко	50.00
в. 9 Демянович Василь	50.00
в. 28 Захарюк Григорій	50.00
в. 38 Тенерович Іван	50.00
в. 38 Нищот Дмитро	50.00
в. 56 Лихва Ева	50.00
в. 82 Пивінський Іван	25.00
в. 82 Семко Питак	50.00
в. 96 Булій Петро	50.00
в. 97 Бабірад Іван	50.00
в. 100 Довгун Юстина	25.00
в. 104 Качмарський Іван	50.00
в. 105 Костик Петро	50.00
в. 106 Гавришків Василь	25.00
в. 106 Ґошко Петро	25.00
в. 106 Цуприк Григорій	50.00
в. 114 Гінко Юстина	50.00
в. 119 Стахура Анна	50.00
в. 120 Фецишак Ева	50.00
в. 131 Бойко Теодор	50.00
в. 155 Балюх Катерина	50.00
в. 155 Гавриш Розалія	50.00
в. 191 Джинджиристий П.	50.00
в. 218 Стецьків Марія	25.00
в. 223 Курій Іван	50.00
в. 230 Мисливий Іван	50.00
в. 239 Нагірний Данило	50.00
в. 242 Оленич Семен	50.00
в. 246 Якимець Софія	50.00
в. 268 Липка Текля	50.00
в. 274 Свет Марія	50.00
в. 288 Дуць Дмитро	50.00
в. 308 Данько Федор	25.00
в. 317 Модзір Гавриїл	50.00
в. 318 Дворняк Параск.	50.00
в. 351 Гонищак Вікторі	25.00
в. 353 Ільчишин Яків	100.00
в. 363 Челядин Софія	50.00
в. 367 Кобрин Теодор	50.00
в. 367 Гнатів Дмитро	50.00
в. 369 Малий Антін	25.00
в. 370 Березіцький Йосиф	50.00
в. 371 Бойкевич Григ.	50.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 1 Ґлова Василь	130.00
в. 12 Буґель Анна	150.00
в. 63 Турко Теодор	120.00
в. 65 Явіляк Іван	750.00
в. 65 Голубовський Йос.	450.00
в. 78 Кішко Катерина	112.00
в. 99 Лещишин Стефан	142.86
в. 111 Бойчук Гавриїл	400.00
в. 159 Верпеливець Ілько	101.60
в. 192 Німий Іван	206.00
в. 198 Потянський Михґ	152.40
в. 217 Куций Михайло	150.00
в. 217 Заверуха Іван	300.00
в. 230 Кулин Анна	84.48
в. 296 Зілінський Франко	142.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орґан	3,563.90
Друк грамот нов. родів	900.00
Платня гол. уряду	590.00
Кошта гол. контролі	393.20
Кошта засідання і репрезентації гол. екз. комітету і гол. уряду	259.86
Кошта правні	200.00
Платня помічних сил	160.00
Стейти за лайсенси	170.00
Податок за воду	5.58
Видатки канцелярійні, почта, тел., тел. і ін.	71.54

Грошеві звороти нових родів обезпечення:

в. 183 Табінський Василь	106.03

Позички на нові роди обезпечення:

в. 276 Тисячний Олекса	30.00
в. 338 Бачинський Мик.	150.00
в. 371 Семанек Йосиф	100.00
в. 385 Шміґановська А.	30.00
Компромісова виплата члена від. 276, Максима Костя	528.10

Інвестиція готівки в морґечах:

Кашта правні при замкненню морґечу	123.48
Разом	$26,573.03

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. січня 1922 остала	$384,466.11
Прихід за лютий	45,490.73
Разом	$429,956.84
Розхід за лютий	26,573.03
Готівка з кінцем міс. лютого остає	$403,383.81

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 403,383.81
Морґечі	1,720,968.57
Бонди	627,778.00
Реальности	231,202.70
Позички	2,373.00
Разом	$2,985,706.18

Стан довжний:

Фонд посмертний	$2,243,197.20
Фонд резервовий	411,297.74
„ запомоговий	58,734.54
„ адміністрац.	12,515.70
„ конвенційний	40,110.70
„ народний	6,162.20
„ сирітський	213,688.10
Разом	$2,985,706.18

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр

ІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. С.

СІМПСОН, ПА. Бр. св. Василія, від. 43, повідомляє всіх своїх членів, що мітинґ відбудеться 19 березня, в гали Григорія Коваля, 62 Овіго ул., в годині 2-ій пополудни. Проситься всіх членів мужчин і женщин прийти на цей мітинґ, бо є важні справи до полагодження. Будемо вибирати делеґата і заступника на конвенцію. — Митрофан Новицький, предс.; Сафрон Теличко, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 300, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що на спеціяльнім мітинґу 26 лютого в церковній гали вибрано цілком новий уряд на 1933 рік: Михайло Гладьо, предс.; Дмитро Козьоринський, секр.; Михайло Макар, кас.; Василь Олексюк, о. Микола Волощук і оВлодимир Борсук, контрольори; Василь Коріновський і Стефан Загроднічик, дозорці хорих; Йосиф Кучиркевич до укр. прапора, а Антін Цапар, до американського; Михайло Загроднічик і Іван Гамілка, тростіси. Делеґатом на конвенцію вибрано оц Миколу Волощука, а заступником Василя Олексюка. Слідуючий мітинґ відбудеться 19 мерезня. — Дмитро Козіоринський, секр., 616 Maple Ave., Johnstown, Pa.

ЛІТЛ ФАЛС, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 330, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 19 березня, в годині 2-ій пополудни, в У. Н. Домі. Проситься всіх членів явитись на мітинґ, бо є важні справи. Проситься всіх довгуючих членів вирівнати свої залеглі місячні вкладки, бо інакше будуть суспендовані. Котрі члени бажають перейти до нового рода обезпечення, нехай принесуть свої старі грамоти до виміни. — Микола Паламар, секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. Бр. св. О. Николая, від. 5, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів і члениць, що квартальні збори відбудуться в суботу, 18 березня, в годині 7.30 ввечір, в гали Чеського Нар. Дому, 29-19 — 24 Еве. Обовязком є кождого члена явитися на згадані збори, бо є важні справи до полагодження. Члени, котрі довгують по 3 місяці, коли не являться на ці збори, будуть наражені на утрату всіх прав членських. Напоминається тих членів, що не всилі платити, щоб старались виміняти свої грамоти на нову систему, щоб могли затягнути позичку на свою грамоту. Кождий член може тепер сам себе ратувати, коли хоче бути членом У. Н. Союза. — А. Климишин, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що квартальні збори відбудуться в неділю, 19 березня, зараз по Сл. Божій, там, де завсіди. На тім мітинґу присутність кождого члена конечна, бо є важні справи до полагодження. Члени, котрі бажають змінити старі досмертні грамоти на нові з вартісними зворотами, зволять принести старі грамоти на мітинґ і підписати оплікацію на зміну. Пригадується довгуючим членам, щоби прийшли на цей мітинґ і вирівнали свої залеглости; це вже є останнє упімнення. — Гр. Костик, предс.; Т. Мороз, кас.; П. Саламаха, ф. секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Подається до відома усім членам Бр. св. еГоргія, від. 239, що мітинґ мітинґ відбудеться в суботу, 18 березня, в годині 7-ій ввечір, в домі У. А. оГрожан, 847 Н. Френклін ул. На цей мітинґ проситься місцевих і позамісцевих членів прибути, бо є важні справи, котрі мусять бути полагоджені. Довгуючі члени мусять явитись на цей мітинґ і подати причину неплачення, бо інакше кождий довгуючий член буде суспендований. Проситься цю заяву переказати другим членам. Хто має намір змінити свою стару грамоту після реформи нехай принесе стару грамоту на цей мітинґ і підпише аплікацію о зміну. — С. Рудакевич, предс.; Ст. Вільчинський, кас., Н. Волос, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 73, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що квартальні збори відбудуться в 1-ій годині пополудни, в салі під. ч. 1929 Вестмінстер ул. Кождий член має явитись на ці збори, бо є важні справи до полагодження. — І. Витязь, пр.; М. Свідер, кас.; І. Чорний, секр.

ПАСАЯК, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 19 березня, в годині 1.30 пополудні ,в гали церковній під ч. 47 Говц Еве. Члени, котрі виміняли старі грамоти на нові, мають принести з собою трохи більше грошей на оплачення своїх належитостей, а довгуючі щоб прийшли і вирівнали свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. Проситься усіх членів зійтись на означений час, щоб не чекати на членів аж до 5 год. — М. Табачук, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. оТв. Любов, від. 370, повідомляє своїх членів і члениць, що квартальний мітинґ відбудеться 18 березня, в годині 7-ій ввечір, в гали церковній, 127 Парк ул. Просимо всіх членів прибути на означений час. Хто змінив свою стару грамоту в лютім, той отримає нову грамоту. Члени, котрі знова зголосились до виміни своі хграмот, хай зволять принести свої старі грамоти і так постепенно кождого місяця. Не дайтесь баламутити, що дехто каже вам, що конвенція зломить нову реформу; це не правда! Кто виміняє скорше, той скористає більше, ніж той, хто буде очікувати аж до послідного реченця. — Н. Плуговський, предс.; Ф. Ковальчук, ф. секр.; В. Колесняк, кас.; Мих. Довгий, рек. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Тов. Любов, від. 370, повідомляє всіх своїх членів, що зогляду замкнення банків в Ню Гейвен, Конн., чеками неможливо висилати розмету, готівкою не можна вибрати грошей, отож з тої причини просимо, щоби кождий член постарався заплатити вкладку готівкою, бо гроші вишлеться тільки за тих, котрі заплатять. Решту членів муситься подати до суспендацїї Товариська каса до місяця березня заложила за членів вкладок на суму $446.75, а що дальше буде? — Н. Плуговський, предс.; Ф. Ковальчук, фін. секр.; оВл. Колесняк, кас.; Мих. Довгий, р. секр.

ЛАКАВАНА, Н. Й. Сим подається до відома, що Бр. Пресв. оБгородиці, від. 149, скликало мітинґ дня березня 1933 в справі вибору делеґата на 18 головну конвенцію. На сім мітинґу вибрано делеґатом Онуфрія Стецьків, а заступником Михайла Бойко. — Онуфрій Стецьків, секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за лютий 1933 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	25.65
2.	17.55
3.	7.65
4.	2.25
5.	7.88
6.	1.35
7.	21.61
8.	20.03
10.	4.05
12.	2.25
13.	7.45
14.	1.80
15.	2.50
16.	9.00
18.	7.20
20.	8.10
21.	10.80
22.	13.73
23.	2.75
24.	14.18
25.	3.15
26.	4.05
27.	2.50
28.	22.10
29.	18.25
30.	8.10
31.	15.30
33.	4.50
35.	2.05
36.	2.95
38.	9.70
39.	11.03
40.	2.50
41.	90
42.	10.58
43.	2.50
44.	13.95
45.	14.40
46.	1.15
47.	1.15
48.	4.95
50.	22.05
51.	1.13
52.	90
53.	4.50
54.	3.85
55.	7.20
56.	20.25
57.	10.60
58.	11.95
59.	14.25
60.	2.93
61.	3.15
62.	9.25
63.	18.90
64.	8.35
65.	26.35
66.	90
67.	12.37
68.	1.80
69.	3.38
70.	14.00
72.	8.35
73.	9.00
74.	1.12
75.	8.55
76.	24.77
77.	6.97
78.	4.50
80.	4.05
81.	7.00
82.	8.35
83.	13.73
85.	10.80
86.	8.80
87.	15.98
89.	3.60
90.	25.65
91.	31.05
92.	90
93.	2.48
94.	18.00
95.	9.25
96.	16.65
97.	16.45
98.	3.85
99.	23.85
100.	4.30
102.	33.30
104.	14.65
105.	13.75
106.	6.75
107.	1.65
108.	8.55
109.	9.68
112.	15.20
113.	2.03
114.	7.00
116.	6.75
117.	2.03
118.	2.05
120.	15.98
121.	13.75
122.	25
123.	10.60
124.	14.40
126.	2.03
127.	13.00
129.	2.05
130.	12.20
131.	25
132.	13.05
133.	4.32
135.	6.55
136.	18.45
137.	17.33
139.	3.15
140.	14.25
142.	18.25
143.	4.05
144.	3.60
145.	4.35
146.	9.70
147.	42.97
148.	3.80
149.	2.93
150.	11.50
151.	13.55
152.	4.75
155.	40.50
156.	13.75
157.	45
159.	8.10
160.	7.40
161.	12.45
162.	1.35
163.	6.75
164.	8.55

Відділ	Заплатив
165.	3.85
167.	5.85
168.	20.25
170.	8.78
171.	25
172.	1.80
173.	6.25
174.	3.85
175.	7.65
177.	5.20
178.	2.70
179.	21.38
181.	6.55
182.	6.75
183.	2.70
185.	21.66
186.	1.80
187.	55
188.	4.50
189.	1.80
191.	8.10
192.	10.80
193.	4.73
196.	3.50
197.	90
198.	2.50
200.	9.45
201.	6.55
203.	5.40
204.	15.30
205.	4.10
206.	40.05
207.	6.75
208.	1.60
209.	4.75
210.	2.05
211.	9.00
212.	1.35
213.	22.50
214.	7.90
217.	26.32
218.	18.25
219.	4.05
220.	18.23
221.	23.25
223.	31.25
225.	5.40
226.	1.80
227.	7.00
228.	2.70
229.	18.25
230.	40.90
231.	8.45
232.	6.30
233.	68
234.	30.60
235.	7.20
236.	5.40
237.	14.85
238.	7.20
239.	26.35
240.	1.00
241.	3.85
242.	14.65
243.	16.75
244.	1.80
245.	10.00
246.	4.75
247.	25.20
248.	4.50
250.	67
251.	10.60
252.	5.65
253.	9.45
254.	3.60
255.	7.65
256.	3.60
257.	1.58
259.	15.75
260.	1.80
262.	4.05
263.	6.53
265.	2.93
266.	6.08
267.	4.50
268.	5.18
269.	6.75
270.	18.00
271.	4.40
273.	11.70
274.	7.88
275.	7.45
276.	44.00
277.	5.40
278.	9.75
280.	6.55
281.	3.15
282.	26.78
283.	3.45
284.	90
285.	75
286.	4.28
288.	20.25
289.	3.85
290.	3.85
293.	1.80
294.	4.73
295.	20.93
296.	13.30
297.	3.85
298.	5.63
299.	4.05
300.	9.45
301.	10.35
303.	1.25
305.	5.00
306.	2.50
307.	2.70
308.	6.75
310.	4.28
312.	7.50
314.	1.60
316.	19.80
317.	11.03
318.	11.70
319.	1.80
321.	8.33
322.	1.65
323.	10.70
324.	9.23
326.	16.43
327.	4.70
328.	2.95
330.	5.40
331.	6.75
332.	4.73
333.	7.15
334.	11.45

Відділ	Заплатив
335.	2.85
336.	18.90
337.	1.40
338.	9.00
339.	8.33
340.	1.60
341.	3.83
342.	25.90
344.	4.28
345.	8.55
347.	7.00
349.	9.00
350.	2.25
351.	3.25
352.	6.15
354.	1.57
355.	4.28
356.	1.80
357.	4.05
358.	2.90
359.	4.75
361.	31.95
362.	6.75
363.	15.98

Відділ	Заплатив
364.	18.90
365.	12.85
366.	1.58
367.	15.25
369.	22.50
370.	10.65
371.	11.50
373.	2.70
374.	4.95
375.	3.38
377.	2.70
378.	1.80
379.	7.65
381.	2.70
383.	10.80
384.	13.28
385.	13.55
386.	1.60
388.	16.20
392.	1.60
396.	11.25
400.	8.10
401.	4.05

З місячних вкладок	$2,925.77
Процент від морґечів	1,439.55
Сплати морґечів	315.00
Разом	$4,680.32

РОЗХІД:

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за Діточий Журнал	983.50
Платня помічних сил	188.00
Видатки канцелярійні	17.95

Інвестиції готівки:

В морґечах	13,500.00
Разом	$14,689.45

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. січня 1933 остала	$77,400.99
Прихід за лютий	4,680.32
Разом	$82,081.31
Розхід за лютий	14,689.45
Готівка з кінцем міс. лютого 1933 остає	$67,391.86

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 67,391.86
Морґечі	177,429.75
Бонди	77,780.00
Разом	$322,601.61

Стан довжний:

Фонд посмертний	$233,037.24
„ адміністрац.	89,564.37
Разом	$322,601.61

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

ПОДЯКИ.

Я, нижче підписана члениця від. 119 У. Н. С., складаю щиру подяку головному урядови У. Н. Союза за уділення мені запомоги з фонду запомогового в сумі $50, котрі мене дуже порятували в моїм тяжкім положенню. Взиваю всіх Українців, котрі ще не є членами нашої славної орґанізації, щоби якнайскорше вписувалися, бо це є одинока українська орґанізація в Америці, котра памятає за своїх членів. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Анна Стахура,
Кемпбел, О.

—o—

Я, нижче підписаний член від. 82 У. Н. Союза, складаю щиру подяку головним урядникам У. Н. Союза за уділення мені запомоги з фонду запомогового в сумі $50, котрі мені стали великою помічю у моїм нещастю, бо я є невилічимо хорий. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Семко Пижак,
Ню Александрія, Па.

—o—

Я, нижче підписаний, складаю щиру подяку головним урядникам У. Н. Союза за уділення мені запомоги з фонду запомогового в сумі $25, котрі мені стали великою помічю у тяжкім положенню. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Іван Півінський,
член від. 82 У. Н. Союза,
Ню Александрія, Па.

— Ґратулюю вам, пане Цітроненблят! Ваш брат уже на волі!

— Мій брат?

— Таж сидів в арешті.

— Мій брат?!

— Чотири місяці!

— Мій брат?!!

— За фальшування векслів!

— Мій брат?!!! Це я!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

КОГУС, Н. Й.

На допомогу Світовій Виставі.

Щоби допомогти такій важній справі як Українська Світова Вистава, урядники місцевих організацій скликали сходини і постановили перевести збірку на ту ціль. Вибрано чотирох громадян: Дмитра Мричка, Гриця Недільського, Стефана Палку і Данила Зальопаного, котрим поручено перевести збірку в громаді, і проголосити місяць лютий на збірку на ту ціль. Початок зроблено в Українсько-Американськім Клюбі, де на місячних зборах обговорено значіння вистави і видано заклик до помочі. Хоч тяжкі часи переживаємо, то знайшлись люди, що зрозуміли справу вистави, приняли колекторів і жертвували по своїх силах. Зазначити треба і те, що постановлено не домагатися жертв від тих громадян, котрі не працюють.

Зложили слідуючі: по $10: Укр. Ам. Горожанський Клюб, Бр. св. Петра і Павла, від. 57 У. Н. Союза; по $5: Від. 28 Провидіння, Українська гр. кат. парохія, Йосиф Білінський, Онуфрій Лесняк, о. І. Шуховський, Йосиф Дзямба, Марія Мазукевич, Петро Ракочий; по $2: І. Столяр, П. Жмуд, В. Коник; по $1: Н. Назарко, В. Любянецький, Н. Заблоцький, П. Задра, М. Говіковичч, Д. Мричко, М. Кушнір, А. Мазурик, М. Мазурик, М. Галашин, К. Вертепна, Г. Бабяк, С. Постоловський, А. Афінович, Т. Малігловка, Д. Зальопаний; по 50 ц.: А. Геля, А. Лучковець; З. Колосовська 25 ц.; з Олбані, Н. Й.: К. Содомора і Б. Жмуд по $1. — Разом зложено $85.25, які вислано до Головного Комітету в Шікаґо.

Заходом Відділу Союза Українок відіграно представлення „Дві жертви за вірну любов", з якого дохід у сумі $20 вислано на ту саму ціль до Централі Союза Українок.

На Світову Виставу дала наша громада $105.25.

Деякі люди обіцяли ще зложити дальші жертви, і тому ми ще збірки не замкнули. Дальші жертви можна складати в Горожанськім Клюбі, в офісі парохіяльнім, або на руки когонебудь з колекторів.

Пересилаючи цю збірку, віримо, що в Америці і Канаді є певно 500 українських громад, а коли ті громади так поступлять як наша, то в дуже короткім часі буде зібране те, що треба на влаштування вистави.

Комітет.

БОСТОН, МАСС.

Жіноча організація на поміч Всесвітній Виставі в Шікаґо.

Одинокою жіночою організацією в Бостоні, котра має своє приміщення при українській йправославній церкві, є сестриництво Пресвятої Покрови. Воно рішило на своїх місячних зборах помогти українській групі на Всесвітній Виставі в Шікаґо. Згадане сестриництво, в котрім зорганізоване свідоміше жіноцтво міста Бостону, не пропускає ніякої нагоди, щоби помогти українській справі. Всякі протести проти Ляхів та Москалів ніколи не обійшлись без жіноцтва, а також Рідна Школа, інваліди, сироти в краю та У.В.О. завжди мали піддержку від нашого жіноцтва. Наше жіноцтво в народній роботі поводиться наче розумна матір в родині, пильнуючи, щоб все було в порядку і на час зроблене. Жіноче сестриництво не пропускає нагоди, щоб показати мужчинам, що жінка є не тільки на те, щоби в хаті, неначе слуга, порядки робити та мужеви на час їжу зготовити, а крім того треба виховувати діточки, навчити їх, як заховувати, шанувати старших, любити своє рідне, не забувати, що вони діти українських родичів і т. д. Скільки енергії, посвяти й труду добра мати мусить віддати для справ домашніх та помимо цього вона ще знайде час на зорганізоване жіноцтва. Тепер ми бачимо на власні очі, що наше жіноцтво в Бостоні не спить, а працює по мірі своїх сил.

У Бостоні є кілька мужеських організацій, які істнують літами, але вони ще не спромоглися на жертву такій важній справі як вистава в Шікаґо. Вірю, що наше жіноцтво скаже своє слово при будові української держави. Воно піде за своєю провідницею, посолкою М. Рудницькою, яка тепер боронить справу поневоленої України перед Ляхами свого українського народа.

Як я вже зазначив, наші жінки тепер не ті, що колись були. Вони бачать тепер, скільки добра вони можуть зробити для себе й для свого народа, коли наші жінки спільно візьмуться до праці над допомогою українській виставі в Шікаґо. Щоби здобути жертви, сестриництво вряділо вечерок-запусти в суботу, 25 лютого, в церковній галі. Не зважаючи на страшенну сніговицю, бостонські Українці численно явилися, щоби піддержати свої сестри в їхній народній праці. Забава була гарна, а смачні страви вкривали столи. Серце радувалось, що всі забавлялися як одна родина. З тої забави прийшла гарна сума на українську виставу в Шікаґо. Жіноцтво на подив гарно все врядило й до своєї праці при обслугуванню біля гостей ще додатково складали жертви. Найзамітніше попрацювали такі жінки як А. Бербелицька, О. Шафранська, М. Мороз, М. Сілінська, П. Рибак, П. Кучер і інші, та молоді дівчата з клюбу танцюристів, панни: А. Шемета, А. Кучер, М. Музика, З. Шафранська й інші. Колиб кожда організація подбала про свій народній обовязок, то до цього часу буляб повна сума на уладження української секції на світовій Виставі в Шікаґо. Нам якнайбільше треба агітації на прославлення нашої України, над чим треба всім неустанно працювати.

Н. Давискиба.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вистава „Батькова казка".

Заходом українського дівочого товариства „Сівік Сентер" в Ню Йорку відіграно дня 4 березня ц. р. в Українськім Народнім Домі в Ню Йорку штуку „Батькова казка" — І. Карпенка-Карого.

Я бачив кілька разів „Батькову казку" в Европі, де грали її фахові артисти, отже в добірному виконанню. Тому теж був дуже радий, коли бачив, що ту саму штуку добре відіграно аматорськими силами, з котрих многі були молоді, тут роджені Українці. Пєса ця є дуже поучаюча й дуже надається для тутешньої американської публики, бо вона кидає світло на непорозуміння, які завдають великого клопоту родинам в Америці. Тому шкода, що на салі було дуже мало людей. Не знаю, яка тому причина. Чи замало було реклями, чи може тому, що ставлено поважну річ?

Обстановка сцени була дуже дбайливо уряджена й всі артисти вивязалися надзвичайно добре. До першорядної гри можна зачислити Никодима, котрий вірно віддав цей змальований Карпенком Карим тип. Також належиться велике признання добр. Фенчинській, яка чудово вивязалася з тяжкої ролі. Добр. Бражник, який грав ролю Костя, дав правдивий селянський тип. Молодий аматор Скоробогач подає великі надії на доброго артиста, Чорнюк, який грав трудну ролю Пилипа, це досвідчений аматор і робить враження справжнього артиста. Але найцікавішими особами були ці дівчата, котрі виступали в штуці. Хоч вони грали другорядні ролі, то всетаки їм належиться признання, бо вони взяли ролі й не зіпсули їх; дехто так гарно говорили по українськи, що здавалось, що вони доперва вчора приїхали з краю, хоч в дійсности вони американські вроджениці.

Дуже приємною новинкою було те, що в часі перерв між окремими актами сестри Зибликевичівни з Бруклина гарно грали в салі ріжні українські кавалки. Одна з сестер грала на скрипці, а друга на пяні. Така музика в театрі робить дуже гарний настрій і облекшує тяжке враження від драми.

Бажаним булоб, щоби цей гурток, що ставив „Батькову казку", в якийсь спосіб старався виставити ту штуку перед більшою публикою ніж та, що була останнього разу на салі. Наші представлення дають одиноку дійсну можливість познайомити нашу молодь з українською мовою та з українською літературою й штукою і з нашою історичною минувшиною. Тому такі підприємства, уряджувані тутешньою молоддю, повинні безумовно бути піддержувані українським громадянством. Думаю, що ця молодеча організація „Сівік Сентер", котра поклала собі за завдання обзнакомити чужинців з українською справою, а своєю українською штукою служити Україні, повинна знайти повне признання й піддержку серед громадянства міста Ню Йорку.

Присутний.

До Злучених Держав приїхав канадійський горожанин і питається прохожого дискретно:

— Перепрошую, чи не могли би ви мені сказати, де я мiг би дістати чарочку доброї горівки?

Місцевий: Бачите цю церкву?

Приїзжий: Що?! В церкві?

Місцевий: Так. Це одинокий будинок, у якім не дістанете горівки.

—o—

— А, як ся маєш. Оресте! Ти що тут робиш?

— Я в пошлюбній подорожі!

— А деж жінка?

— Лишилася дома з дітьми.

— Якжеж це так?!

— Я оженився з вдовою...

—o—

До критика зголосився віршомаз із просьбою, щоб написав оцінку його поезій. Приніс зшиток з 85 поезіями. Читав їх критикови довго, дуже довго. Критик слухав терпеливо. Коли „поет" скінчив, критик спитав:

— Чи то все, що ви написали?

— Так (поклін, мовчанка).

— Гм... Так... Знаєте, що? Можеб ви стали писати щось іншого?

— А що, прошу пана?

— Або я знаю? Можеб ви спробували писати поезії?

НОВІ КНИЖКИ,

ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ.

На сході — ми, написав Іван Чернява, оповідання	$ 95
Спомини з сербського фронту, дивні пригоди австрійського жовніра. Георг Д. Ціна	35
В млаках, повість М. Дерлиця	40
Ворохобня й інші оповідання, Вол. Леонтович	45
Пригоди доброго вояка Швейка в Світовій Війні, Швейк на фронті. Ярослав Гашек. Авторизований переклад з чеського. Брошурований 90 ц., оправлений	1.25
Запорожець, Луговий співанник	40
Як добути красу і задержати молодість та здоровля. Написала Осипа Заклинська на основі студій та косметичної практики в Празі. 50 ілюстрацій	75
Монограми до-хрестикового вишивання	65
Сонце заходить, Андрій Чайковський, історична повість з часів зруйновання Запорозької Січи. Оправлена	1.00

Декотрих з повищих книжок у нас є у більшій скількости, а декотрих тільки по 1 і 2 примірники.

Замовлення разом з належитістю слати на адресу:

"SVOBODA,"

81-83 GRAND ST. (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

КНИЖКИ ДЛЯ ЖІНОК, ЯКІ ХОЧУТЬ УЧИТИСЯ ВАРИТИ.

НОВА КУХНЯ вітамінова	$ 75
ДОМАШНЯ КУХНЯ, або як варити і печи	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ КУХАР	1.00
УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКА КУХАРКА, практичні поради і пояснення в українській мові, як варити і печи на англійський спосіб	75

Замовлення разом з належитістю слати на адресу:

SVOBODA, P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІДОЗВА

ДО ОДНОСЕЛЬЧАН

з Городниці й Сеньківець, повіт Копичинці, Західня Україна.

Підписаний Комітет звертається до односельчан з Городниці й Сенківець і просить негайної жертви на допомогу політичним вязням тих сіл.

Всім нам відомо, що тепер діється на наших землях. Ляцькі вязниці переповнені кашими молодими хлопцями. І з нашого села одержали ми з читальні „Просвіти" письмо, в якім просять нас допомогти нашим хлопцям, що караються у польських тюрмах, засуджені за протипольську роботу.

Отсе письмо підписали: Панько Будз, Дмитро Петришин і Петро Чеховий. У тій просьбі змальовано терпіння наших хлопців, як і піднесено те, що нема за що перевести їх оборони. Минулого літа громадянка Анастасія Сулима їздила до рідного краю і переконалася на власні очі, що це все правда.

Тому просимо не відмовити тої жертви.

За Комітет:

Катерина Болюх,
Катерина Бойко,
Прокіп Зарівний.

ТАРЗАН МОЖНОВЛАДЕЦЬ ДЖУНҐЛІВ. (90)

Араби спинилися, коли побачили, що один з них упав зі стрілою в карку. В той час почувся зпоза дерев чийсь могутній голос: „За кождий дорогоцінний камінь проллється капля крови!" Жах охопив забобонних Арабів, але вони не чули більше ні голосу, ні шелесту від руху. Араби стали певні, що це голос якогось духа. Вони тепер невесело й зі страхом пили вперед. Їм усе привиджувалося, що ліс наповнений духами, які їх переслідуватимуть.

На ніч вони розташувалися на невеликій полянці ліса. Араби сиділи гуртами довкола вогнищ і пили свою улюблену каву. Ібн Джед сидів в оточенню своїх приятелів та прибічників, а біля нього лежали клунки з награбленим золотом та дорогоцінним камінням із замку Боґуна. Всі були дуже напружені й неспокійні, бо наступала темна ніч, коли „духи" знов оживають і бродять по лісах, як вірили Араби. Почувся знову той самий голос.

„За кождий дорогоцінний камінь проллється капля крови!" — почувся ніби загробний, але могутній голос. Усі заціпеніли від жаху, а дехто хватив за зброю й так завмер, чекаючи на голос, чи на появу „духа". Атея в свому шатрі зі страху порачкувала в дальший кут. Вона не бачила й не чула, що в шатро взлізла людина, яка без найменшого шуму підкралася до неї ззаду. В темноті Атея почула, що щось її схопило міцно й чиясь рука замкнула їй уста.

Одночасно вона почула над своїм вухом голос, який шепотів: „Де біла дівчина, яку твій батько полонив у долині Сепульхер? Відповідай, де вона й тобі нічого не станеться". Атея ледви вимовила з переляку: „Фуад захопив її минулої ночі, тікаючи з нашого табору". „Куди він подався?" — знову питався той самий голос. „Я не знаю", відповіла дівчина й стратила притомність. Пізніше перелякана Ґарфа знайшла свою дочку непритомною.